Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Senores aut filii eius circa corpus & eius custodiam
erant. Recordatus enim autem & federis & iu
ris iurandi quod habuerat cum ionatha fi
lio saul. Amicitiarum atque studium illius ob
liti non erat. Nam inter alia bona erat etiam memor
eque ei preterito tempore beneficia pbuis
sent. Precepit quoque requiri si aliquis de saul ge
nere superest cui retributionis debitum
pro ionathe amicitiis repensaret. Et cum quo
dam fuisset adductus de domo saul quipo
tuisset scire siquis adhuc ex eius genere sup
erest interrogauit si aliquem nosset uiuere
de cognatione ionathe ut pro beneficiis
illius ei sua munera repensaret. Qui res
pondit reliquum eius esse filium nomine me
phibos uestigiis claudicantem. Is enim du
pat eius iamus nuntiati fuissent in bello
cecidisse a nutrice sua rapti & ea fugien
te lapsum ex humeris gressus ualde
uexauerat. Dumque cognouisset ubi uel
apud quem nutriretur misit ad machir in
ciuitatem lodabar apud quem ionathe filius
alebatur. & Quo facto uenit mephibos ad
regem. & prostrat in facie adorauit eum.
David autem iussit eum habere fiduciam &
sperare meliora. deditque ei domum pa
ternam omnem substantiam quam saul auus
eius habuerat. fecique eum cum uita suum pci
pienis ut nullo die absque mensa recederet.
Cumque puer adorasset retulisset gratias p
uerbis parte & pdonis uocauit dauid
siba dicens paternam se domum omnem saul
substantiam ionathe filio condonasse. Ut
illi uero precepit ut operaretur terram collectos re
ditus uniuersos in iherosolima deportaret. atque cotidie admensam regis deducere puer: ipsumque syba & filios eius nu
mero [illegible] xv. & famulos numero
xx. mephibos filio ionathe donauit.
Hec itaque constituente rege singulus famulus a
dorans cuncta se promittens facturum esse
discessit. Ionathe uero filium in herosolima
habitauit habens cum rege continuum. cui omnis
diligentia uelut filio regis exhibebatur.
Habuit & filium quem appellauit michan.
Ergo quoque reliqui fuerant de genere saul &
ionathe. hunc honorem apud dauid habu
isse noscuntur. Illo siquidem tempore naas ami
co dauid ammanitarum rege defuncto.
eique filio in regno succedente. misit da
uid ut eum consolaretur morte patris leuiter
ferre monens. atque in amicitia quam cum pa
tre eius habuerat permaneret. Quod principes
ammanitarum mala uoluntate & non secum
dauid consilium susceperit. coegerit regem suum
dicentes exploratores misisse dauid quem
eque puniam iecitum clemtie occasione
cognoscerent. & de eque colloquio suaserit.
ne incauite periculum alicui calamitatis
incurrerent. Hec itaque credens bene tac
tasse suos iudices ammanitarum rex lega
tos quos dauid missi fuerant grauissimis
affecit iniuriis. Radens enim medie
tatem barbe eorum. Iuestitum medietate absci
dens. relaturus opibus in uerbis dura re
sponsa dimisit. Rex autem israelitarum hec
cognoscens indignatus est. & iniuriam factam
neque despiciens extra ammanitas parauit
bellum ut extimeliam quam fuerat legatis suis
inposita regis periculum uindicaret. Por
ro necessariis regis ammanitarum principes
uidentes quia federa disrupissent & pe
nas pratis presumptione deberent. semet
ipsos ad plia pparabant. Tum uero mittentes
ad syrum mesopotamie regem mille talen
ta. socium eum & subhac mercede fieri po
poscerent. Habebat autem iste rex pedestrium
xx. milia. Conduxerant autem i regem puni
tie maacha. & quartum nomine abistob.
Isti habebant xii. milia armatorum.